

Sygn. akt: III U 539/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 października 2015 r. w O.

sprawy z odwołania B. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o wartość kapitału początkowego i wysokość emerytury

na skutek odwołania B. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 14.05.2015r. znak (...) -2003

i z dnia 29.05.2015r. znak (...)

orzeka:

oddala odwołania.

Sygn. akt III U 539/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14.05.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. ustalił kapitał początkowy dla B. M.. W konsekwencji decyzją z dnia 29.05.2015r. przeliczył jej wysokość emerytury.

B. M. odwołała się od obu decyzji. Zakwestionowała wyliczenia ZUS dotyczące jej stażu pracy. Nadto nie zgodziła się z przyjęciem przez ZUS minimalnego wynagrodzenia za bliżej niesprecyzowane przez nią lata.

Sąd na mocy art.219 kpc połączył obie sprawy do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia, albowiem obie dotyczyły tych samych spornych kwestii.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania. Stwierdził, że zarówno kapitał początkowy jak i w konsekwencji wysokość emerytury obliczone są prawidłowo.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 24.01.2007r. ZUS ustalił wartość kapitału początkowego B. M.. Natomiast decyzją z dnia 08.05.2015r. ZUS przyznał jej prawo do emerytury, począwszy od dnia 01.05.2015r.

W celu ustalenia wysokości emerytury ZUS decyzją z dnia 07.05.2015r. dokonał przeliczenia kapitału początkowego. W decyzji tej znalazło się sformułowanie, że za lata pozostawania w stosunku pracy, za które B. M. nie przedłożyła zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu na druku Rp-7 lub legitymacji ubezpieczeniowej, zostało przyjęte wynagrodzenie minimalne.

Następnie w związku z nowelizacją art.174 ust.2a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – ZUS decyzją z dnia 14.05.2015r. przeliczył wartość kapitału początkowego i okresy sprawowania opieki nad dziećmi przeliczył, przyjmując 1,3 za każdy rok.

W konsekwencji ZUS decyzją z dnia 29.05.2015r. przeliczył wysokość emerytury.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie spór sprowadzał się do okoliczności, czy ZUS prawidłowo obliczył odwołującej staż ubezpieczeniowy oraz czy miał podstawy przyjąć wynagrodzenie minimalne za okresy, za które odwołująca nie złożyła Rp-7.

Zgodnie z art.174 ust.2 w/w ustawy – przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem 01.01.1999r.:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5.

W odwołaniu B. M. wskazała, że wedle jej wyliczeń staż pracy wynosi około 34 lat składkowych i około 2 lat nieskładkowych. Tymczasem ZUS w decyzji z dnia 14.05.2015r. dotyczącej kapitału początkowego wyliczył: 23 lata, 11 miesięcy i 23 dni okresów składkowych oraz 5 miesięcy i 8 dni okresów nieskładkowych. Dnia 20.08.2015r. ZUS wydał kolejną decyzję, w której doprecyzował, że odwołująca zgromadziła okresów składkowych 19 lat i 8 dni. Natomiast z tytułu opieki nad dziećmi ZUS zaliczył odwołującej 4 lata, 11 miesięcy i 18 dni, przy czym okres ten liczony jest przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok, czyli tak jak okresy składkowe.

Analiza „wykazu wprowadzonych okresów ubezpieczonego” sporządzonego przed wydaniem decyzji z dnia 14.05.2015r., prowadzi do wniosku, że ZUS uwzględnił odwołującej wszystkie okresy wynikające ze złożonych przez nią dokumentów dotyczących przebiegu ubezpieczenia. Zaliczył zatem jej następujące zatrudnienie:

- 1) 02.01.1978r.-31.05.1985r. – w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Handlu (...);
- 2) 10.06.1985r.-30.05.1987r. – w Przedsiębiorstwie Handlu (...) – Oddział Wojewódzki w O.;
- 3) 01.10.1987r.-30.06.1989r. – w (...) w O.;
- 4) 01.07.1989r.-31.12.1998r. - w szpitalu w O..

Spośród w/w okresów ZUS nie zaliczył jedynie 1 dnia tj. 03.04.1979r., gdyż z karty płacy wynika, że w tym dniu odwołująca korzystała z urlopu bezpłatnego. Pozostałe okresy są zaliczone. Rozbieżności pomiędzy wyliczeniami odwołującej zaskarżoną decyzją wynikają z faktu, że B. M. dokonuje obliczeń do dnia 30.04.2015r., gdy zakończyło się jej zatrudnienie w Szpitalu. Tymczasem w myśl powoływanego powyżej przepisu – staż ubezpieczeniowy przy kapitale początkowym liczy się jedynie do dnia 31.12.1998r.

Natomiast przy obliczaniu emerytury w oparciu o art.25 ust.1 w/w ustawy - podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Z przepisów tych wynika zatem, że przy obliczaniu wysokości kapitału oraz tzw. emerytury kapitałowej – staż ubezpieczeniowy liczy się do dnia 31.12.1998r.

W odwołaniu B. M. wskazuje także większą ilość okresów nieskładkowych aniżeli wynika to z zaskarżonej decyzji. Rozbieżność w tym przypadku wynika z faktu, że do okresów nieskładkowych odwołująca zalicza okresy opieki nad dziećmi. Co do zasady odwołująca ma rację, gdyż jest to okres wyszczególniony w art.7 pkt 5 w/w ustawy. Jednak od dnia 01.05.2015r. weszła w życie nowelizacja art.174 w/w ustawy, która wprowadziła art.174 ust.2a nakazujący liczyć te okresy jak okresy składkowe, czyli przelicznikiem 1,3 za rok.

Wobec powyższego obliczenia okresów składkowych i nieskładkowych dokonane przez ZUS są prawidłowe. Przy czym zauważyć należy, że decyzja z dnia 20.08.2015r. doprecyzowuje, że okresów składkowych jest 19 lat i 8 dni. Natomiast okresy opieki nad dziećmi wynoszą 4 lata, 11 miesięcy i 18 dni, a liczone są tak jak okresy składkowe.

Kolejną kwestią podnoszoną przez odwołującą, jest jej brak akceptacji na przyjęcie przez ZUS wynagrodzenia minimalnego za okresy, za które odwołująca nie złożyła Rp-7 lub legitymacji ubezpieczeniowej.

Odwołująca wiedząc, że taka praktyka miała miejsce, czerpała z informacji zamieszczonej pod decyzją z dnia 07.05.2015r. Nie potrafiła jednak wskazać, o jakie lata chodzi. Jej odwołanie sprowadzało się do zarzutu, że nie została poinformowana, iż taki dokument ma złożyć.

Analiza dokumentów złożonych do ZUS wskazuje, że jedynie za okres pracy od dnia 10.06.1985r. do dnia 30.05.1987r. w Przedsiębiorstwie Handlu (...) – Oddział Wojewódzki w O. przyjęto B. M. wynagrodzenie minimalne, gdyż odwołująca nie złożyła dokumentów świadczących o wysokości uzyskiwanego tam wynagrodzenia. Za pozostałe okresy uwzględniono jej wynagrodzenie wynikające z Rp-7 lub z kart wynagrodzeń. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego jest obliczony u odwołującej z lat 1989-1998, a więc z pominięciem lat, za które ZUS przyjął minimalne wynagrodzenie. Jeśli odwołująca jest przekonana, że podstawa wymiaru kapitału będzie korzystniejsza przy uwzględnieniu jej zarobków z Przedsiębiorstwa Handlu (...), to winna złożyć do ZUS dokumenty świadczące o wysokości uzyskiwanego tam wynagrodzenia. Należy bowiem mieć na uwadze, że przeliczenie wysokości kapitału oraz emerytury co do zasady następuje na wniosek ubezpieczonego i na podstawie złożonych przez niego dokumentów.

Ponieważ na dzień wydania zaskarżonej decyzji odwołująca nie złożyła żadnego dokumentu świadczącego o wysokości uzyskiwanych przez nią zarobków w okresie od dnia 10.06.1985r. do dnia 30.05.1987r., a niewątpliwie było, że w w/w okresie pozostawała w zatrudnieniu, zatem ZUS prawidłowo w oparciu o art.15 ust.2a w/w ustawy przyjął wynagrodzenie minimalne.

Z tych względów Sąd Okręgowy oddalił odwołanie stosownie do treści art.477¹⁴§1 kpc.